

אורות השבת

גלוון מס"
954

מנהל מערכת
רב אברהם טרייקי

בטאון הרבנות והמוסעה הדתית בארץ-ישראל
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

פרשת השבוע
תרומה

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

ושכنتי בתוכם

ועשו לי מקדש ושכنتי בתוכם בצל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת פבנית המשכן ואת פבנית כל קלייך וכן פועל שמוות בה, ח-ט)

כל אשר אני מראה אותך: כאן את תבנית המשכן...
וכן תעשו: לדורות אם יאביד אחד מן הכלים.
(רש"י)

נודע בשערים דברי המדרש (שמורתה לך, א) עה"פ יעשה לי מקדש ושכנת בתוכם (שמות כה, ח) ויזל: בתוכו לא נאמר אלא בתוכם – בתוכו של כל אחד ואחד. וזה מודזדק ראייתית היא לא נמצאת בשעת העליה, אלא דזוקא בשפל העמק בויתר שם וראים האם הרצון האמיינתי יוכן תעשו – לדורות הבאים.

וצא ולמד לדבורי הנפלאים של הגרא"ח מולוזין צ"ל (נפש החיים שער א פרק ד): אמר ה' למשה, אל תהשׁבו שתוכלת בכוונתי היא עשיית המשכן החיצוני, אלא דעו שככל תכלית רצוני בתבנית המשכן וכל כליו לרמזו לכם, שמננו תראו וכן תעשו את עצמיכם – במשמעותם לעליכם להיות בתבנית המשכן כלו, כלם קדושים ראויים ומוכנים להשרות שכיתתי בתוכם ממש. וזה היא כוונות הכתוב ועשה לי מקדש ושכנת בתוכם – שככל שאני מראה אותך את תבנית המשכן... תכילת כוונתי שכן תעשו את עצמכם. וכך אמר הקב"ה לשמה אחר גמר בנין בית המקדש (מלכים א, ל) הבית הזה אשר אהר בונה וכור ושבנתי בתוך עמי ישראלי, עכ"ל.

הנה כי כן חוץ הש"י להשרות את שכינתו לא רק במשכן, אלא בכל בית בישראל. ואולם תנאי גדול עליינו להתבונן בתבנית המשכן וכליין, כדי שנידע את המעשה אשר נעשה ומעטה שומה עליינו להתרשם מהשכן בתבנית המשכן וכליין, כדי שנידע את המעשה אשר נעשה למען תשורה שכינה בתבינוי ובכל מעשה ידינו.

וראשית יש לנו לכון מבטינו לארון הברית, אשר הקדימה תורה בעשיותו, וזה רמז ברור שבלי תורה לא תיתכן השרת השכינה. ואכן משנה ערוכה היא (אבות ג, ב): רבי חנינא בן תירדיון אומר שניים שישבין ואין ביניון דברי תורה זה מושב לצדים, שנאמר (תהלים א, א) ובמושב צדים לא ישבי. ושוב מצאנו סוד זה מפורש בש"ס (שבת סג, א): אמר רבי אבא אמר רבי שמואן בן לקיש, שני תלמידים המשכיבים זה לזה בהלה, הקב"ה שומע לקלום שנאמר (שיר השירים ח, יג) היושבת בגנים נבטי מדירות – רשי"י חבירים מקשיבים לקובל השמעני. ואם אין עשיון כן, גורמים לשכינה שתסתתקל מישראל, שנאמר (שם) ברוח דודי וגוי. ועוד איתא התם: אמר רבי אבא אמר רבי שמואן בן לקיש, שני תלמידי חכמים המדילין זה לזה בהלה, הקב"ה אויהן שנאמר (שיר השירים ב, ד) ודגו על אהבה, והיינו דמשום אהבתו הוא דוגל עליינו, עי"ש.

ומדי דברי בזה זכור לדבורי הנפלאים של הב"ח (או"ח סי' מו) בביבר ברכבת התורה, ווז"ד: ינתן הקב"ה במתנה את תורה הק' תורה אמת שלא תשכח ואתנו כדי שתזכך נשפטנו וגופינו רמי"ח אבירם ושות"ה גידים – ברמ"ח מצות עשה ושות"ה מצות לא תשעה שבתורה. וכוכוonto יתברך, שניהה עוסקים בתורה כדי שתתעצם נשפטנו בעצמות רוחניות וקדושים מקור מוצא התורה. וכשאנו עוסקים בתורה על כוונה זו, הרי אנחנו מרכיבים והיכול לשכינינו יתעלה. בקרובנו ממש השכינה קובעת יתרהה ומהר צולה היהת מאירה מכבודו. ובזה יהיה קשר לפמליא של מעלה עם פמליא של מטה והוא המשכן אחד. וקודם לימוד התורה נפתח בברכה להוזות להש"י על נתינת התורה לעם ישראל, כדי שניהה דקים בקדושתה ובשכינתו יתעלה... ולהוריד השכינה בקרובנו, עי"ש. והדברים מופלאים ומפורשים, שעל ידי לימוד התורה אנחנו ימרכבה ווועטה שא נא ענייך וראה, כי בכלל השרת השכינה, יתברך האם גם בחינוך בניו. שכן כשראהה הבן את אבי בית ש��ע בתלמודו וביתו ועד לחכמים, אז מתמלא לו באבהת תורה ייר"ש. ובזה ביאר האמן חותם סופר את הכתוב (דברים א, ט) וולמדתם אוטם את בניכם לדבר בסבבך בביתך, וצריך ביאור מודיעו פתח בלשון רבים וסימן המשך דבר רב העיר במדור "אורות ה�建ות".

דבר העורך

עלת כח הרצון
שמא כל איש ידבנו ליביו, אומר הבש"ט הקדוש זיע"א עלק להתבונן היטב במה שליבך חושך ומוגוואה, ומזה גופא תלמד לעבד את ה'. באותו חشك שיש בך לתאותות ולמידות רעות תמייחו את תרומותי תעבד את ה'. כתוב רבינו חמון מברסלב זיע"א כשביריך האדם עלות מדרגה לדרגא צריך שיש להו ירידקה קודם העליה, ומזה יכול להבין כמה הוא צריך לחתחזק בעבותה ה', ולא יפל לעלום בעדתו מכל הנפילות והירידות שבועלם. כי יזכה לבסוף אפלו הקטן שבקטנים והגורע שבגורעים שיתהפקו כל הירידות לעליות גדולות. שעת המבחן האמיינתי היא לא נמצאת בשעת העליה, אלא דזוקא בשפל העמק בויתר שם וראים האם הרצון האמיינתי הפנימי והחזק שכך להתקבר אל ה' יתברך עלה ויתגבר על הכל, ובסופה של דבר הכל יתחפץ לעליה גוזלה.

הכשר גאנז גאנז ואיזו
רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה א' באור שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים						
יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום
ה' אדר א'	ו' אדר א'	ז' אדר א'	ח' אדר א'	ט' אדר א'	י' אדר א'	יא' אדר א'
שבת קודש (12.2.22)	שבת קודש (9.2.22)	שבת קודש (8.2.22)	שבת קודש (7.2.22)	שבת קודש (6.2.22)	שבת קודש (5.2.22)	שבת קודש (5.1.22)
5:15	5:16	5:17	5:19	5:20	5:21	
5:22	5:23	5:24	5:25	5:26	5:27	
6:28	6:29	6:30	6:31	6:32	6:33	
8:35	8:35	8:36	8:37	8:37	8:38	
9:08	9:09	9:09	9:10	9:10	9:11	
10:04	10:04	10:04	10:05	10:05	10:05	10:05
11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55
12:26	12:25	12:25	12:25	12:25	12:25	12:25
16:32	16:31	16:30	16:29	16:29	16:28	16:28
17:28	17:27	17:26	17:25	17:24	17:23	17:23
17:41	17:40	17:39	17:39	17:38	17:37	17:36

זמן הדלקת הנרות

- פרשת השבוע:
- הפטרה:
- כניסת השבת:
- יציאת השבת:
- רבנן תם:

תרומה	וה' נתן	ברכת הלבנה
17:01		החל מיום שלישי בערב י' אדר א'
17:53		סוף זמנה יום שלישי בערב פורום קטן כל הלילה
18:28		

אורות הקשרות

בלשון ייחיד. וביאר בסותרים, שאם ברצונך ללמד את בנו תורה, عليك לשמש להם דוגמא אישית בכך שתלמוד תורה בעצמך – 'שבתך ביתך'. כיוצא בזה ביאר בנו הגאון כתוב סופר את הכתוב (דברים ז, ז) 'ושננתם לבניך ודברת בתם', אם ברצונך לקיים מצות 'שננתם לבניך' – אז عليك לקיים תחילת בעצמך 'ודברת בתם'! ולזה הורה לנו תנא (אבות א, ז) 'יהי ביתך ביתך ועד לחכמים והו מטאבק בעפר רגליים והו שותה בצמא את דבריהם', רוצה לומר שלא די זהה כי הינך מתאבק בעפר רגלי תלמידי חכמים ושותה בצמא את דבריהם, אלא צריך שיהיה 'יביתך' ביתך ועד לחכמים.

מרגליות פיה מצאתך בדברי הגר"ח זי'צ'יק זצ"ל (בספריו מעיני חיות) אשר ביאר בזה מאמר הגאון (שבת כב, ב): 'אמר רבא, דרבנן – היה בניה רבן, דמוקיר רבן – היה ליה חתנותו רבן'. ויש להעיר מה חילוק יש בין 'יהודים' למוקיר, שזה וככה 'לבנים' תלמידי חכמים, וזה וככה 'לחתנים' תלמידי חכמים. וביאר הרוב בטוב טעם, דמןן 'דרתים רבנן' היו שאוחב תלמידי חכמים, בדרך כלל אהבה זו באהה לידי בטווי גם בכך שהוא מארחים בビתו ומוכבדים בכל כחו. והבנימים שרואים בבית את כבוד התורה אשר אביהם רוחש לתלמידי חכמים, אז הם מושפעים להיות עצם תלמידי חכמים. מה שאין כן 'מוקיר רבן', אשר אין זה בהכרח שהוא מכבדם בביתו, אלא הוא מעריצם בלבו ושותה בצמא את דבריהם בכל מקום, אז זו כה זהה לחתנים תלמידי חכמים!

מכתב גבור גאון וארכוי

הרבי יהודה דרשי

הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

להסיר מכשול

לאור תלונות מתחשי העיר על הטעה בכשרות
הרינו מבחרים בזאת: כל עסק אשר יש לו כשרות רגילה בלבד
ומפרסם שיש לו מוצרים כד"צ כגון: בשר, ירק גוש קטיף וכו'

אין אלו אחראים לכשרות המהדרין במקומות
תעודת ההכשר הינה על כשרות רגילה בלבד
בכשרות המהדרין יש לבדוק את
תעודת הכשרות כד"צ לmahdrin

הרבות והמוסדות הדתיים באר שבע
מחלקה לנטולות כשרות

לשאלת רבים

אלומות האירועים בבאר שבע
עומדים תחת **כשרות רגילה**
למעט אירועים אשר בעלי האירוע
מקשים השגחה צמודה
מונפקת תועדה חד פעמי מטעם מחלוקת מהדרין"
עם כל פרטי האירוע שהוא בהשגת מהדרין

הבהרה
"ארوع מהדרין" המשוגע על ידם הוא על
כל האירוע ולא על מס' שלוחנות בודדות
ואין אף אחראים על אמירותם למיניהם
אלא רק בהציג תעודת במקום האירוע

ברכת יאכלו עניים וישבו

אורות הפרשה

כל חומרה חשובה

'ויקחו לי תרומה', פעם אחות שלח רבינו פינחס מאוסטיליה זי"א שלוחים למגבית דוחפה לצורכי צדקה. קודם צאתם אמר להם 'התרמה אומרת' ויקחו לי תרומה', ועל זה אומר רשי' ליל שם'י. אחר כך יש לכארוה אריכות יתרה 'מאת כל איש אשר ידבנו ליבו'. מה העניין בכל זה, אלא שלפעמים אומר גבאי הצדקה בלבו שחייב לטורוח לדפוק על דלוניו של פלוני, או שתורומו מסויימת קטינה ולא חשובה. אבל כאשר הגבאי צדקה ממשי בכל איש יהודי והוא הולך להתרים 'לי לשמי', לשם שמיים, כי אז הוא הולך 'לכל איש' ומזכיר כל מה 'ידבנו ליבו', אחד המרבה ואחד המיעט ובלבד שיכוון ליבו לשמיים".

תרומות הלב

'ידבנו ליבו', כתוב ה'כנפי נשריט', אף אותו יהודי שרצה לתת, אך אין ידו משגת, ואין בכוחו לנבד אלא את רק ליבו הטהור ואת רצונו הטוב שרוצה לתת תרומה אך אין לו מאייפה ליתן, אף זה ייחשב תרומה ואף זה צדקה הוא תרומות הלב, וכן נאמר 'זהב וכסף ונחשות' שתרומות הנחות היא שווה בתרומות הכסף והזהב.

נתינה משל מי

'וזאת התרומה אשר תיקחו מאיitem', מבאר רבינו חיים שלמה מקאסאני זי"א אמר הקב"ה לאmittio של דבר המתינה היא משלוי, שהרי 'לי הכסף וליזהב', אך בחסדיו יתברך הקב"ה נתן ברוב טובו שיהיא נחשה לאדם כאילו הוא נותן משלו אשר תיקחו מאיitem'.

למצוא את המזרך ללב

'אשר ידבנו ליבו', אומר הרבי יהודי הנודע מממוניו לדבר שבקדושה, נותן זאת בכל הלב ועם כל הלב, 'אשר ידבנו ליבו' צrisk רק למצוא את הגישה המתואימה אך לחדרו ולמצוא את הדרך ללב שלו שתעורר אותו, ואז כל אחד ואחד נותן כפי יכולתו מי זהב, מי כסף,ומי נחשות. ועל כן גם מי שהוא תלמיד חכם ועובד ה' אינו רשאי להזיק עצמו בגנולות ולהבדיל עצמו מפשוטי העם. עליו לדודת מדריגתו ולקרבתו. הרוי לבניית המשכן היה צrisk לא רק ב'זהב' ו'כסף', אלא גם ב'נחשות'. מצד שני, איש פשוט והדיבוט אל לו לחשוב שאינו ראוי לגשת אל הקודש. עליו לזכור שהמשכן נבנה גם מ'נחשות'.

לפני ה' תמיד

'לחם פנים לפני תמיד', אומר האדמו"ר ה'אמורי אמת' מוויז'ניץ זי"א "לחם פנים" הולך על הסעודה שהאדם אוכל בכל יום, מתי יש לסעודתך פנים, כאשר אכילתך "לפני תמיד" כשאתה זה זכר בכל עת את 'העומד מולך' כי הוא הנוטן לך כח לעשות חיל'.

הקדשה שבגשימות

'לחם פנים לפני תמיד', כתוב ה'דעת סופרים' הארון היה משכן לשכינה, והשולchan נועד להשרות קדושה על העולם החומר. ביכרות הלחם, שהיו מונחות על השולchan, העידו שהקב"ה, אף שהוא רם ונישא מכל ענייני החומר, מוחבב את החומר אשר הוא מתקדש.

שיקוף של הפנים שלך

'ונתת על השולchan לחם פנים לפני תמיד', מבאר ה'מעיינה של תורה' מפרש רשי' ללחם היה לו פנים. כלומר שבבית המקדש היה נס שהלחם שהיה מונח שבעו שלם וכשהילקוו לכחנים היה חם וטרוי כאילו נאה עכשו שנאמר 'לחם חם ביום הלקחו' (שמואל-א, ז). בלחם הזה היה כל אחד ואחד יכול לראות את פניו שלו, וכך. בלחש המהדרין היה כל אחד ואחד יכול לראות את הלחם טהורה ובלב חם, לעולם ראה את הלחם חם וטרוי, אבל מי שניגש לחם בili אמונה ובקרירות, לא ראה בלחם שום נס.

כל המשכן והיריעות בנפש האדם

'ועורות אלים מודומים ועורות תהושים ועצי שיטים', מבאר בעל התניא זי"א כל המשכן בכללותם הם בבחינת פניות, ולכן הם רמזים לתורה, שהיא בבחינת פניות ו'מוזון' לנפש. אף פרטיו הכלים רמזים לתורה: הארון הרי בו היה מונחים הלווחות. השולchan עליו היו נתונים את חם הפנים, והתרמה היא מזוון לנפש, בבחינתו 'ותורתק בתוך מעי'. התרמה גם מஸלה לחם 'לכו לחמו בלחמי'. המנורה עניינה הפצת אור, והתרמה היא 'תורה או'. ריעות המשכן, שהן בבחינת 'מקיפס', רמזות למוצאות, שהן בבחינת מקי' ו'לבוש' לנפש. כמו שהרשאות השכינה במשכן הייתה על ידי כל המשכן והיריעות, כן הרשות השכינה ב'משכן' הפרט שבלך אחד ואחד מישראל היה על ידי שני הדברים: 'כלים' לימוד התורה, ו'יריעות' קיום המצוות.

אורות ההלכה

**תשיבות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דארה**

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות קריית התורה - א'

**הרה"ג מיכאל להיאני שליט"א
רב ק"ק קרן משה"י בא"ר שבע**

מיهو האדם האמייתי הנלמד מהותו כברו של ארון ברית ה'?

שמות כה' יא"ו "וצפתי אותו זהב טהור מבית ומוחץ תצפנו" ופרש רשי על פי הגדלה ביום עב' של עז, נתן של עז בתקופת הזהב ושל זהב בתוד של עז. ופרש רבא שם שנאמר מבית ומוחץ תצפנו מכאן לכל תלמיד חכם שיש לה תקופה כברו כמו ארון ה' ואם לאו אינו תלמיד חכם. וצריך עיון גדול על דברי רבא בפרשונו ותלמידיו מרן, שהרי חכם. ארון ה' הוא גוףינו אנו תקופה כברו שחררי עשוי אומנם מבית מוחץ וכן מחוץ עשויה גם כן מוחץ אבל תקופה חרי עשויה מעץ, והמתבונן בארון מתרשם שעשויה מוחץ אבל האמת היא שהתקד שונה ממה שנראה כלפי חוץ, ולמה הדבר דומה לאדם שokane תכשיט מודע יקר שעשויה מוחץ בוהק כלפי חוץ וגם התוך הפנימי כלו זהב, וכל המתבונן בו תקופה מתרשם שיש כאן תשיש יקר וחשוב, אלא שאנו כך פנוי הדברים אלא שהצרכן הלק וצער תכשיט מעץ שMahonיו זול מאד ועל מנת להסתיר את העז כיiso אותו יקר שמראה חזות תכשיט מהחומר פשוט שעתוף ומוחבא מהחומר יקר שמראה חזות השונה מהחומר הפנימי. מילא, זה ארון ה' עשויה מעץ וכן ציווה ה', יש לך סיבות ודאי נעלמת שרarity כל בין המשכן וכלייו מקורים רם ונשגב ועין לא ראתה זולתק ה' להבין ולו במקצת את משמעויות הכלים ואת הסודות התלולים בהם ועין בפרש המלבים בתחילת פרשת תרומה על ההסברים והטעמים של כל המשכן ובפרט על ארון ה' שהוא קדש הקדשים שבו טמוניים לוחות הברית וספר התורה, ניחא אם רבא היה לומד על תלמיד חכם חדשות הארון לגבי תלמיד חכם או מהתכוולה שלו לגבי התלמיד חכם, היה מקום להבין מדוע נבחר הארון, אלא שרבא לימד דוקא מהחיפוי של ארון נבחר הארון, והוא שסבירנו ודוקא חיפוי הארון שנאה שאין למדוד ממנו אפילו עם הארץ כיצד לירות, בחר רבא למדוד ממנו לתלמיד חכם ועוד בנושא הכהני וירש שיחיה תוכו כברו. כך הקשה בעל שערן אוריה על התורה הדרה"ג ברגמן שליטה חתן מrown הרב ש', וכך העלה לתודך הביא היליקוט בתהילים ע"ח על הפסוק "וַיִּפְתֹּחוּ בְּפִיהֶם וּבְלֹשׁוֹנָם יִכְזֹבּוּ לְויִי" ו"ול מצינו ישראל היו על הר סיני בקשׁוּ לגונב דעת ה' שנאמר כל אשר דבר ה' נשא ונשמע ענה ה' מי ייתן והיה לבבם זה להם כביכול שה' כבר בתקילה ראה שאין הם דובריםאמת, וציעג דאייך יתכן לומר בשעת מתן תורה עמדו ורימו את ה', וידוע כבר שקיבלו ישראל הרבה תשבחות על אמרותם הגבוהות ונשמעו שזכורה ומוצגות למלעת ישראל לדורי דורות. ואם הוא לשילחה של רמייה מדוע בכל זאת נתן ה' את התורה לאוטו עם שדוברים שקר לבבם, והרי התורה תורה אמת וחוכם וחוקה מלשנות אצל אותם אנשים בעלי שקר. אלא שאם נתבונן בהמשך הפסוק בו נאמר וליבם לא נכו עימם. ועליו אמר ה' מי ייתן והיה זה לבבם זה לראה אותה. וזה הלב שה' איחל לעם שהמדרש צוח קודם ששיקרו העם לה'?) ואכן לכל אדם יש אמת מאמרת ויש את האמת האמייתית הפנימית ואישיותו של אדם תהיה גדולה אשר תהיה לעולט לא יכול להיות אמייתית בתכלית מבחןת תוכו כברו. לעולט היו והוא פעריטם בין פנימיות האדם לחיצוניתם שבו. והיא היא האמת ולכן בשאמורו כך במשמעותו אין הדבר נחשב לשקר אלא לטבעיות של האדם ולכן ברכם ה' על אומרים כך. וא"כ הם פנוי הדברים, אין דומה יותר מרן ה' שבדוק כך בניו ולכן ממנו ניתן למדוד שתלמיד חכם תוכו והחיצונית שבו יהי דומים לעולט לארון ה'.

מכנס גאנט פלאום ולבונט

הרבי מיכאל להיאני

ליקים בנו חכמי ישראל
הציבור מתקבש להעתיד בתפילה עבר
הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר הויל עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את תפילותינו.

ש - **במקום שיש כהן עם הארץ וישראל תלמיד חכם, מי עולה ראשון?**

ת - כהן קודם לתלמיד חכם אף על פי שהוא עם הארץ, ואחריו עולה לו ואחריו ישראל. ואמנם מעיקר הדין יכול הכהן או הלוי למוחלט על כבודו ולכבד תלמיד חכם, מכל מקום ראוי שלא ימחלו על כבודם, כדי למנוע מחולקת - שלא יטען כל אחד שהוא אדם גדול וצריך למוחלט לו.

ש - **במקום שאין כהן אבל יש לוי, האם יש להקדימו לפני ישראל ולהעלותו ראשון?**

ת - כשאין כהן, ישראל ולוי שוונים הם ורשאי כל אחד מהם לעלות ראשון, ואומר הגראי "במקום כהן" שלא יחשבו שהם כהנים. ואם עולה לו ראשון, לא עלה לו אחיו, שלא יטעו שהראשון כהן.

ש - **במקום שאין לויל אבל יש שני כהנים, האם אפשר להעלותם ראשון ושני?**

ת - אין להעלות שני כהנים בזה אחורי זה, כדי שלא יגמו בכוהנותו של הראשון. לפיכך כשהוא לויל, הכהן שעלה ראשון עולה שוב למקום לו.

ש - **האם מותר להעלות כהן או לוי בשאר עליות התורה?**

ת - אם היו כמה כהנים או לוויים בבית הכנסת ועלו הכהן והלו במקומות, מותר להעלותם בשאר עליות, ובלבד שהיה ישראל מפסק בnightם. ובשעה שהם עלים בשאר עליות, אומר gabai "אף על פי שהוא כהן" או "לויל". כן הוא מנהג הספרדים. אך מנהג אחינו האשכנזים, שלא להעלות כהן או לוי למניין שבעה אלא רק במוספים. ובשעת הדחק כגון שיש כמה כהנים או לוויים בעלי שמחה וכדומה, גם האשכנזים יכולים להקל מנהג הספרדים.

ש - **האם קטן פחוות שלוש עשרה שנה, יכול לעלות תורה?**

ת - מעיקר הדין הקטן מצטרף למניין שבעה אך לא למניין שלושה. לפיכך בשני וחמשי אינו יכול לעלות, אך בשבת אפשר לצרפו למניין שבעה, וכל שכן שモතר לעלות "מוסיף" או "מפטיר". ובלבד שהגיעו לגיל חינוך וمبין למי מברכים וגם יודע לקרה את צורת האותיות עם החזן. וש הנוהגים שלא להעלות קטן אלא לעליית "מוסיף" או "מפטיר". ובמקומות שאין מנהג ידוע, יכולם לסמוך על עיקר הדין ולהעלותו גם למניין שבעה. ועל כל פנים, אין להעלות קטן למפטיר של פרשת זכור או פרה, הואיל והם דאוריתא ואין הקטן יכול להוציא בהם את היצbow ידי חובה.

ש - **האם יכול לקרוא הפרשה בזקוק האותיות והטעמים, האם יכול לקרוא בתורה כשליח ציבור?**

ת - **קטן שעלה ל תורה, מותר לו לקרוא את החלק השישי לעלייתו, ואדרבה טוב לעשות כן כדי לחנכו בקריאת התורה והטעמים, ובладב שהוא בקי בקריאה - הן בתיבות והן בטעמיים. למעט פרשת זכור או פרה, ובפרשת זכור או פרה, האמור לעיל.**

ש - **בשני וחמשי כשייש כמה בעלי שמחה ישראלים, האם מותר לבקש מכהן לצרף כדי לכבד את בעל השמחה?**

ת - כדי לעוד בשני וחמשי אין להוסיף על שלושת העליות, מפני תורה ציבור, ואף על פי שיש כמה בעלי שמחה ישראלים באותו יום גון חתנים, בר מוצאה ובבעל ברית וכו'. אולי אפשר לבקש מהכהן שי יצא מרצו הטוב מבית הכנסת, וכך יתפנו שלוש עליות לבני השמחה. ויש מי שהורה לעשות כן גם כשייש אורחים נכבדים כגון תלמידי חכמים וזרים ציבור וכדומה.

בית דין צדק לענייני ממונות

ש"י הרבנות והמועצה הדתית בא"ר שבע

לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א

טלפון: 052-7670510

روح הקודש שהצילה מחתיפה

כשצלצל הטלפון בביתו הזרו ר' שלמה להרים את השופרת. הוא ציפה לטלפון חשוב, הקשור לעסקיו, אך מרבה הפתעתו שמע מעברו השני של קו הטלפון את קולו של ר' ר' האדרמור' מסקוון. הוא קפץ ממקומו ועמד ביראה לשמעו את דבריו. ר' שלמה התגBOR במקסיקו והיה איש עסקים מצחלי. עירו לא שיבש את אורחות חייו. את ידרוי חיך על ברכי התורה והחסיות. במיחוד בטלת אצלו מידת הצניעות וההסתפקות במעטם, ובrho ור' הנהי את ביתו.

היא היה חסיד סקוקן. מופיע לעם נסע אל בבו, האדרמור' רבי אליהו ווסיא פורתוגל, שהתגורר בניו יורק. הרבי הגיע לאלה"ב מromeña, אהרי השואה, כশמאנורי פרק מפואר של הצלה מאות ילדים מציפורני הנאצים.

שיחת הטלפון באוטו בוקר הייתה מפתיעה למורי. תחילה שאלו הרבי לשולמו, אחר מכן התעניין בשלום בני משפטחו, והוא המשך שאל על חינוך הילדים. לשם מהו ר' שלמה תשובה מספקות. הוא הודה לה' על כל אשר העניק לו בבריאות וברכותו, וצין שגם מילדיו הוא זוכה להרות נצח יהודית.

"ומה עם בנו, מושיל'ה?", הוסיף האדרמור' ר' ואלא. מושיל'ה היה ילד חכם, אבל שוכב. האדרמור' הכיר אותו לאחר שכביבקוו האחרון של ר' שלמה אצלו הביא עמו את הילד.

"ודאי", מיהר ר' שלמה לענות, "עומד הוא לסיים בעודו כשבועיים את מסכת סוכה, וברוך השם הוא לומד טוב".

"האם והענת לו פרט על לומדו?", הוסיף האדרמור' לשואל. ר' שלמה הודה שלא עשה זאת.

"אם כן", אמר האדרמור' לאב, "אני מציע שבתייה לילד כאשר סיים את מסכת סוכה ויבחן עלייה כראוי, תקנה לו דרבמה הערכה על הצעינותו, כפי שבקש. הדבר חשוב לטובות הליד, וזה גם יהיה לטובך", הוסיף הרבי. בסיס השיחה הזהיר האדרמור' את האב שוב כי יניח לילד לבחור את המנה בעצמו, על פי רצונו.

השיחה הסתיימה והאב השתאה והתפעל מהתעניינו המפרט כל-כך של הרבי. מאוחר יותר, כשהשבתייה לבנו מושיל'ה מתנה לכיסים את מסכת סוכה, קפץ הילד משמחה ושקר יום ולילה עד שהיא בקי במסכת ונכחן עליה בהצטיינותו.

הגעתו של האב לקים את הבתתו. אך למגנית ליבו בחר הילד מנהה שלא עלייף טעמו כלל. מושיל'ה בקש רשות בדול ארוכה, עם מנעול גדול, כדי שיוכיל לפתח את אזהרת הרבי ונאלץ לנחות ליד את המתנה שבקש.

חלפו ימיים. זה היה בשעת אחד הצהרים, קרוב לזמן תפילה מנוחה. מושיל'ה שיחק בחצר הקדמית של הבית. האב שב הביתה לפני שעיה קללה, ופנה לנוח מעט מעתם הליכתו לתפילות מנוחה וערבית ולימוד שיעורי הקבושים.

בית הכנסת "ברית שלום"
ר' גיורא יוסף טל שכ' ד' באר שבע.

בשמחה רבה ובחרדת קודש הרינו מזמינים את הציבור היקר **ל"תענית דבר"**

שתתקיים א"ה

ביום חמישי ט' אדר א' תשפ"ב (10.02.22)

בבית הכנסת "ברית שלום"

ר' גיורא יוסף טל שכ' ד' באר שבע

ההן סדר היום

5:30 - שעור גمرا | 6:00 - תפילה שחרית

לאחר התפילה

קריאת חק לישראל וסדר לימוד תענית דבר.

"סדר פדיון נפש"

* תפילה השב * תפילה הסגורה

* התרת נדרים וקללות * תפילה מנוחה וערבית

אתך הזדמנות זו, יום אחרון של ימי השובביים

להודיע לכם:

כי תענית דבר שווה ל- 65,000 תעניות
(עפ"י קונטראס היחיאלי).

בזכות יום קדוש זה נבקש מאבינו שבשמי
שים כל לעונותינו ויתן לנו גשמי ברכה
ורפואה שלמה לכל חוליו עמו ישראל
וישמר את חיליו ושוטרי ישראל
וישלח לכל בית ישראל
שפוע ברכה הצלחה ישועה ורחמים.
אמן ואמן.

רצוי להרשם במס' 054-4586152 (בזהר)
בכדי שנוכל להעיר בהתאם

כל היום בהדרcht ובנהנcht רב השכונה
כב' הרב אברהם טרייקי.
לפרטים וכן לגבי "פדיון נפש" ניתן להתקשר
לנייד: 054-4586152.

ברכת התורה וברוכים הבאים
הארגוני

שבת שלום

לרגע זהה המתוינו שני ברנשטים שישבו ליד הבית במכונית בעל חולנות החיים. ביום הקדומים ערכו תצפית על הבית, וכבר הוכיחו הוותק את סדר יומו של ר' שלמה. בהיעדר השעה שבה הוא נוגה לצאת לתפלת מנהה יצאו מן המכונית וארכו לו סמוך לפתח הבית.

הכל חתגלו כוחוכן, בדמות הקביעו יצא ר' שלמה מן הבית ונעל את הדלת בפתח. באותה שניה זינקו עליו הברנשטים, סתמו את פיו, הניחו עליו מולמות שהממו אותו, וגוררו אותו בכוח לעבר מכוניותם.

זה היה עוד ניסיון חטיפה למטרות כופת. תופעה שהיתה נפוצה למדרי במקסיקו. המשטרה הייתה חסורה אוניות. לעיתים היה האירוע מסתם בתשלום הכהן, אך היו מקרים שהחוטפים לא שבו לבתיהם.

כאשר החוטפים האוחזים בקרבנם הגיעו אל המכונית נדחו מגלות כי היא כבולה ב... שרשרא בROL. עבאה אל עמוד החשמל שלידה. השנים היו המומים, והרפו לרגע מהחוטפים בקרבנם. ר' שלמה ניצל את ההודנות והחל להימלט כשהוא זעק לעורה. במקום החל להתאסף קהל רב והמשטרה הוזעה.

הברנשטים הבינו כי הממן סוגר עליהם וניסו להימלט בכל מחיר. הגיעו ההניע את המכונית ולחץ על דודשת התואזה בכל הכוח, עד שרשורת הבורול נקראה והתנקה מהמעמו. הם פחחו בסיסיה מושופת, בעודו השרשרא מחוברת למכוניותם.

ברשות הקשר המשטרית נמסר מיד הדיווח על המכונית הנמלטה, הגוררת אחריה שרשות בROL. עבورو זמן קצר המכונית נלכדה, ושני החוטפים הובילו אחר כבוד אל מאחוריו סורג ובירה.

את השעות הבאות בילה ר' שלמה במתן עדות במשטרת, וכשבש מאוחר בערב לביומו של מושיל'ה מתי הצליח לקשרו את המכונית אל העמוד.

מושיל'ה הסמיק והודה כי זה היה מעשה שובבות. המכונית שנתה ליד עמוד החשמל גירתה אותו לנסות כלבו אותה אל העמוד...

האב הנרגש חיבק את מושיל'ה בחום, מודבק על חייו נשיקות חמורות. "מעשה השובבות שלך הצליל אותן", אמר לו שוב ושוב.

מיד לאחר מכן החליט ר' שלמה לנסוע אל רבו, לספר לו את אשר אירע ולהודות לו על עצמו. האדרמור' מסקהל שמה לשמעו על נס ההצלה והוסיף בבדיחות כי מאור שוחחותם שברוא את הרשות והמנעל, מוטל עתה על האב לקנות למושיל'ה מותנה חדשה...

לעלוי נשמות
הרב יוסוף שלמה טרייקי זצ"ל
ברעליה ז"ל

הרבי רחל טרייקי ע"ה
בת סמי זצ"ל
ת.ג.ב.ה.

